

Jaga hare med startjeep och kpist

Jag hängde på en stege utanför vårt hus och målade västra sidan på vårt hus, för sista gången i mitt liv?

Då hördes ett härligt dånande och van som man är att höra det där ljudet, så visste man ju direkt att det här är inget jäkla SAS som drar förbi mot Sthlm eller Umeå. Nä.. på låg höjd dånade tre JAS Gripen förbi tätt intill varandra precis ovanför mitt huvud och ut mot havet utanför Hörnefors.

Ett par tre ggr gjorde dom svängar här längs kusten, förmodligen spanande efter mig :-)

En vacker syn som påminde mig om att jag lovat skriva några rader om hur livet i lumpen på F21 gick till – egentligen. Jag kollade bort mot Startjeepen som fortfarande står i skogen nära vårt hus och jag tyckte precis att det ryckte till i den, lättstartad som den alltid är och att den ville iväg på en bogsertur.

Helgerna på basen utanför Boden var ju en pina av sysslolöshet, vilket bidrog till att man så ofta som det var möjligt, tog ”bondpermis” och rymde hem till Umeå, kompisar och fästgör.

Det var ju också det man straffades med buren för, när bondpermisen avslöjades :-)

Våra befäl lämnade basen på helgerna och vistades på något ”finare” boende en bit bortom basen eller hemma hos familjerna och då var det fritt fram för råttorna att dansa på bordet.

Startjeepar , traktorer och motorcyklar fanns i de olåsta hangarliknande garagen runt basen.

Ofta var det dragrace med traktorer, körning på bakhjul och annat livsfarligt som man sysslade med men under min tid var det ingen som förolyckades. Vi var nog för skickliga för att förolyckas, odödliga, trodde man förstås.

Våra kpistar hade vi ju tillgång till för att försvara oss mot ryssen vid behov och ammunition fanns det gott om eftersom det ju inte var alltför hård koll och räkning av överbliven ammunition när vi övade på skjutbanan.

Uppe på fältet fanns gott om hare, det hade vi ju ofta sett när vi bogserade planen till och från övningarna. Hararna var ju dessutom en fara för planen, liksom fåglar och annat otyg i naturen :-)

Sagt och gjort. Vi ”lånade” en startjeep, jag körde, några av de andra (vilka vill man ju inte avslöja) hängde på flaket och jakten började. Vi körde full fart längs startbanan, inne vid skogskanterna, över småtallar och gupp och skrämde fram harar. Grabbarna sköt och sköt, allt vad tygen höll, men det var inte lätt att pricka en skuttande hare med en glapp kpist som man ju knappt prickade nånting med, inte ens när man låg med skjutstöd på skjutbanan.

Det blev aldrig någon harstek till middag som jag kan minnas. Den enda hare vi fick körde jag över med Jeepen och den var inte så mkt att grilla efter den olyckan.

Men roligt hade vi och man lärde sig ju lite terrängkörning om inte annat. Och framför allt- tiden mot MUCK gick snabbare.

Flygsoldat Fröling – alltid redo till tjänstgöring :-)